

Den Andel is een mooi voorbeeld van de overgang van het romaans naar het laatromaans. Deze overgang vond plaats in het begin van de 13e eeuw. Sinds die tijd is het nodige aan de kerk veranderd. Bij de rechthoekige kerk hoort een gedrongen toren met tentdak uit dezelfde periode. Daarop staat een kleine dakruiter, nieuw geplaatst in 1989, met een luidklok uit 1653 van de hand van Jurriën Balthasar uit Leeuwarden. Het dak van de kerk had aanvankelijk een oostelijke en westelijke geveltop. Later werden die vervangen door wolfseinden die op hun beurt bij de laatste restauratie vervangen zijn door het huidige kerkdak. Bij deze restauratie werd ook een nieuwe fundering aangebracht, om de kerk recht te zetten en voor verzakking te behoeden. De eeuwenoude trekbalken, dwars door de gewelven heen, werden verwijderd.

De westgevel wordt gemarkeerd door een classicistisch poortje uit 1710 met een omlijst boogveld. In de noord- en zuidwand zijn de ramen vergroot. Er zijn nog resten van een ingang en een dichtgemetselde hagnoscoop te herkennen. De oostgevel is behoorlijk aangetast: beide spitsboogvensters zijn dichtgezet en we zien reparaties waarbij verschillende soorten baksteen zijn gebruikt. In de geveltop zitten links en rechts ronde, verdiepte velden in het metselwerk met daartussen drie gekoppelde spaarvelden gedekt met keperbogen. Het muurwerk van de toren wordt slechts verlevendigd door een zaagtandlijst. Door een beklamping zijn enkele stukken van de lijst verdwenen. Verder heeft de toren een ingang en galmgaten met ronde bogen.

Binnenin de kerk zijn fraaie laatromaanse meloenvormige koepelgewelven, evenwel zonder ribben. In dit type gewelf zijn de ribben puur decoratief (ribben worden ook gebruikt om de onregelmatigheden in het metselwerk bij de intersecties weg te werken). De gewelven rusten op spitse gordel- of transversaalbogen en muraal- of schildbogen.

De inwendige wandpijlers die de gewelven steunen zijn naar beneden schuin weggekapt om ruimte te maken voor de kerkbanken. Waarschijnlijk gebeurde dit in de 17e eeuw. Een weinig voor de hand liggende ingreep met bouwkundige consequenties: om de spatkrachten van het gewelf op een andere wijze op te vangen was het noodzakelijk om zware houten trekbalken te plaatsen. In 1990 zijn schilderingen uit de 13e eeuw op de koepelgewelven blootgelegd: afgebeeld zijn riddergevechten, kleine dierfiguren en decoraties in de vorm van siermetselwerk.

Het meubilair bestaat uit een preekstoel uit 1792, enkele eenvoudige kerkbanken, een offerblok en een tinnen collecteschaal met een opening die te klein is om er geld uit te stelen. Er is nog een oude koperen kroon die hangt aan een gedraaide paal. Het ophangbord voor de collectezakken laat twee gevleugelde meerminnen zien. In december 1878 zag deze kerk voor het eerst een orgel, gebouwd door van Oeckelen & Zn. Door een verzakking van de west- en de zuidmuur van de kerk is het orgel echter scheefgetrokken. Tijdens de kerkrestauratie van 1991-'92 is de muur wel gestut, maar niet hersteld. Het orgel heeft dan ook een restauratiebeurt nodig.